

ret Afgørelse af Sager, som bør ligge under civile Domstole, og fordi den lader Krigsretssager føres frem gennem Appel for en Domstol, der er sammensat ganske uheldigt. I 1908 forsøgte man fra vor Side, naar man overhovedet skulde have en militær Domstol til Appel, dog at faa en Befalingsmand af samme Grad som den tiltalte ind i Overkrigsretten. Men det lykkedes ikke at faa nogen Underofficer ind i Overkrigsretten, fordi det ærede Medlem ikke vilde have Underofficerer frem i noget, der hed „Over“. Det var ikke nogen god Lov; men det var en Lov, som bød nogle Fremskridt fra det tidligere. Men denne Lov kan blive god, naar de to principielle Forslag, som den højtærede Krigsminister har bebudet at ville fremsætte, gennemføres. Det ærede Medlem stemte i 1908 imod disse Forslag, og nu erklærer han at ville stemme for dem. Det er en glædelig Forandring.

Det ærede Medlem fortalte en lille Historie om den tilfredse Socialdemokrat. Han var bleven forbavset over, hvorledes en Socialdemokrat kunde være tilfreds, og havde saa set, at der var en Socialdemokrat, der var bleven dømt til 30 Dages Fængsel og havde erklæret sig tilfreds med Dommen. Det var overmaade rigtigt, at det ærede Medlem fremdrog denne Historie; thi den passer ganske paa hans eget Tilfælde. Det, der foreligger her i Dag, er dette, at hele denne Forhandling har dømt hans Stilling i 1908, og dermed har det ærede Medlem erklæret sig tilfreds.

J. C. Christensen: Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning. Jeg har nemlig kun to Ting at sige, idet jeg for det første med Hensyn til Militærbevillingerne slaar fast, at Militærlovene bleve gennemførte her den 27. September og stadfæstede af Kongen den 30. September, at Finansloven da sædvanligvis er helt færdig til Forelæggelse i Statsraadet og var i Aar færdig med Undtagelse af de enkelte Punkter vedrørende Militærvæsenet, og at de da bleve satte op paa Finansloven med de ca. 10½ Mill., man mente at kunne bruge til de Arbejder, der kunde gennemføres. Men i de 18 Dage derefter til den 18. Oktober lykkedes det mig at sætte saa meget Arbejde i Værk, at vi paa Tillægsbevillingsloven kunde bruge ca. 6 Mill. Kr. Det er nøgne Fakta, jeg paapeger her, som have bevirket, at vi fra alle Sider kunde slutte os til at indskrænke Bevillingen paa Finansloven, naar vi have saa meget opført paa Tillægsbevillings-

loven. At de Radikale have forsøgt at slaar det op til noget særligt radikalt og fremstille det som en Nedsættelse, er en Ting, som vel gøres for at vinde Tilslutning til deres Fremgangsmaade, men som sikkert ikke vil føre dem ret vidt, idet hele Landet vil se, at de have sat sig roligt og mageligt til Rette paa den Situation, vi med stor Møje have skaffet tilveje, og der kunne de Herrer blive siddende, og der under jeg dem ogsaa at blive siddende en god Stund endnu, saa længe det gaar saa godt.

Saa siger det ærede Medlem (Rode), at Loven af 1908 var ikke en god Lov. Jo, det var en god Lov, og jeg tror, der vil gaa mange Aar, inden nogen vil lave den om. Det ærede Medlems Meningsfæller stemte ogsaa for den ud fra den Betragtning, at denne Lov var saa god, at de ikke holdt af at have deres Navne imod den. Det er et Faktum, og de to nøgne Fakta, jeg har nævnt, tror jeg ogsaa skulle staa fast.

Rode: Det ærede Medlem (J. C. Christensen) sagde nu, at han troede, der vilde gaa mange Aar, inden nogen vilde lave den Lov om, som blev givet i 1908. Det var en højst besynderlig Meddelelse, efter at det ærede Medlem i Begyndelsen af denne Debat havde givet sin Tilslutning til i alt Fald det ene af de vigtige Principper i de Forslag, Forsvarsministeren vilde fremsætte. Er det en Appel til det andet høje Ting, det ærede Medlem her fremsætter, om at modsætte sig det Forslag, som maatte faa Flertal her i Salen? Det kunde lyde saaledes og vilde ogsaa i nogen Maade ligne det ærede Medlems Politik.

I øvrigt var det overmaade interessant nu at høre det ærede Medlem fastslaa, at han havde været saa ivrig for at faa disse militære Arbejder i Gang, at han i Løbet af 17 Dage, tror jeg det var, havde faaet sluttet Kontrakt og bundet Staten til 5—6 Mill. Kr. paa Tillægsbevillingsloven. Det var overmaade interessant at høre. Frygtede det ærede Medlem, at hans Fald var saa nær forestaaende, at det gjaldt at skynde sig, for at ikke Folketinget skulde komme til at tage en anden Beslutning? Jeg tror nok, at disse Meddelelser om hans Tillægsbevillingslovs-Eksperimenter ville interessere Befolkningen. Men det ærede Medlem „slaar fast“ og „slaar fast“ og „slaar fast“, og hver Gang han „slaar fast“, staar den Ting mere og mere fast, at han har ud over, hvad der var nødven-